

[Kent Kirk]

Må jeg så sige til hr. Baadsgaard, at hvis hr. Baadsgaard vil være så venlig at blade om på side 35 i planen, så kan hr. Baadsgaard se, hvordan de forskellige indkomstskatte- og afgiftslettelser bliver finansieret. Der står alle finansieringselementer. Men dermed være ikke sagt, at fordi en plan er lagt frem, er man ikke nødt til til stadighed at vurdere den økonomiske politik. Jeg har ikke fået forelagt regeringens planer på boligområdet, men jeg kan se i planen – og det kan hr. Baadsgaard altså også – at det ikke er et af elementerne.

Til hr. Gade vil jeg sige, at der jo i planen er afsat 4 mia. kr. til afgiftstilpasninger. Det er vi formentlig enige om. Jeg hørte hr. Gades indlæg som privatist tidligere her fra talerstolen, hvor han også forsøgte at stille spørgsmålet, om der kommer en pakke 2. Jeg ved ikke, hvad Venstres hr. Skrumager Skau har sagt på det område, men jeg kan sige, at situationen er den, at vi nu med de 4 mia. kr. vil forsøge at få tilpasset vores afgiftsniveau til den forventning, vi har til EF-udviklingen.

Hvis EF-udviklingen så bliver anderledes, er det klart, at man må tage stilling til spørgsmålet på et senere tidspunkt, men det afgørende er, at vi bruger kræfterne på at påvirke den løsning, vi skal have i EF, således at den ikke kommer til at belaste det danske afgiftssystem for voldsomt.

Gert Petersen (SF):

Jeg har sjældent hørt statsministeren være så indsmigrende og tale så honningsødt til Socialdemokratiet som her for lidt siden. Jeg kan notere på de svar, han har fået, at han ikke hidtil i hvert fald har opnået store resultater med al denne smiger. Men samtidig er det klart, at det har taget på kræfterne hos statsministeren i den grad at skulle vise et venligt ansigt over for Socialdemokratiet. Det er jo ikke det, vi oplever ved andre lejligheder; det har krævet stor beherskelse. Og derfor har statsministeren været ude af stand til at høre, hvad jeg sagde tidligere, da jeg havde ordet.

Jeg har nemlig ikke indvarslet nogen truende revolution i Danmark. Det var et folketingsvalg, jeg indvarslede, hr. statsminister. Hvis det opfattes af statsministeren som en truende revolution, så har jeg da ikke noget imod det. Men det, jeg sagde, var, at jeg håbede, at hele den debat, som nu vil stå på i nogle måneder,

munder ud i, at der kan tegne sig to linier, og at der så må træffes et valg, og at vælgerne får lejlighed til at træffe det. Det var det, jeg sluttede mit indlæg med. Og hvis det så kan føre til ikke en frygtelig revolution, men til et systemskifte herhjemme, så ville det være en glimrende ting.

Statsministerens argumentation var på det plan, som vi har oplevet hele tiden. Vi får at vide, at herregud det drejer sig kun om nogle ganske små forskelle mellem forbedringer for de mindre indtægter og de store indtægter, procentuelt er det næsten det samme. Ja, godt nok får den million eller godt og vel en million, der ligger under 100.000 kr. i indkomst, ikke ret meget, fik vi at vide af statsministeren, og det er sandt nok. Men så alle de andre, de får sådan 2,3 eller 3,0 eller 2,6 eller 3,4 pct. – statsministeren gik helt op til 400.000 kr.-indkomster.

Men hvis vi ser på kroner-og-øre-beløbene, ser det jo anderledes ud. Det er jo meget, meget svært at gå hen i en forretning og betale med procenter. Man er nødt til at betale med kroner og øre. Og forholdet er altså det, at statsministerens bedste eksempel var deroppe, hvor man tjener 400.000 kr. Der får man efter regeringens egen statistik en forbedring på 20.800 kr., mens derimod indtægter, der ligger nede på fra 100.000 til 200.000 kr., må nøjes med en forbedring på 3.400 kr. Det vil sige, at når det drejer sig om købekraft, så får dem oppe i den dyre ende en forbedring, der er 5–6 gange så stor som dem i den billige ende. Og så undlod statsministeren jo i øvrigt helt at tale om, hvad der skete, hvis man tjente 500.000, 600.000, 700.000 kr. osv.; så får man simpelt hen meget.

Her er tale om en omvendt Robin Hood: De, der ikke har meget i forvejen, skal heller ikke have ret meget, og de, der har meget i forvejen, skal have meget. Og det skal jo også ses i sammenhæng med modregningerne, for vi kan ikke se det isoleret. Det er angivet i regeringens egen redegørelse, at det er meningen, at der sker et eller andet med overførselsindkomsterne. Der er 20 mia. kr., som helst ikke skal komme til udbetaling, står der i regeringens redegørelse.

Med boliger, både ejerboliger og lejerboliger, skal der ske noget tilsvarende, der skal modregnes, og hvem rammer det? Det rammer først og fremmest dem med de små indtægter og de meget små forbedringer.

Så er der dagpengene, der på en eller anden måde skal privatiseres, dvs. at a-kassekontin-